19/12/2021

Οικουμενικός Πατριάρχης: Υπομονή και γενναιότητα μας διδάσκει ο τόπος αυτός ο ευλογημένος

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Επίσκοπος και κυρίως ο Αρχιεπίσκοπος και Πατριάρχης δίδει μαρτυρία ζωής και θανάτου, επεσήμανε η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, στην ομιλία του, μετά την Θεία Λειτουργία, στην οποία χοροστάτησε, την 18η Δεκεμβρίου 2021, στον Ι.Ναό του Αγίου Δημητρίου Σαρμασικίου, όπου βρίσκεται και το αρχαίο Αγίασμα αφιερωμένο στον Άγιο Μάρτυρα Σεβαστιανό, τη μνήμη του οποίου τιμά αυτή την ημέρα η Εκκλησία μας.

Με αφορμή και την 48η επέτειο, την ίδια ημέρα, από την εκλογή του σε Επίσκοπο (Μητροπολίτη Φιλαδελφείας), ο Πατριάρχης είπε:

“Διά την ημετέραν Μετριότητα το προσκύνημα αυτό, όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, αποτελεί και προσωπική ταπεινή έκφρασι αίνου και δοξολογίας, ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης προς τον Δοτήρα παντός αγαθού, ο οποίος μας

ηξίωσε να εορτάσουμε άλλη μία επέτειο, την 48η, από της εις επίσκοπον εκλογής μας, αυτήν ακριβώς την ημέρα, το έτος 1973. Ενθυμούμεθα με πολλή συγκίνησι όλα όσα μεσολάβησαν από την στιγμή που ο μακαριστός πνευματικός μας πατήρ, Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων, πασιχαρής μας ανήγγειλε τηλεφωνικώς, λόγω της απουσίας μας στην Αθήνα τις ημέρες εκείνες, την εκλογή μας στην χηρεύουσα Αγιωτάτη Μητρόπολη Φιλαδελφείας, μέχρι και την ημέρα της εις επίσκοπον χειροτονίας μας, ανήμερα Χριστούγεννα του 1973.

Ιδιαιτέρως όμως έχουν εγχαραχθή στην καρδιά μας οι πατρικοί λόγοι οικοδομής του αοιδίμου Προκατόχου μας, Πατριάρχου Δημητρίου, του Πατριάρχου της αγάπης, ο οποίος στον νουθετήριο λόγο του προ της χειροτονίας μας υπεγράμμισε τα εξής: «Έσο ταπεινός και πιστός τω Κυρίω και τη Εκκλησία Αυτού άχρι θανάτου. Μείνον μικρός και αδύνατος εν τω μεγάλω ενδυναμούντί σε Χριστώ, τω Χριστώ των Χριστουγέννων. Τήρησον τον λόγον Εκείνου και τον λόγον του σώματος Αυτού, της Εκκλησίας, και μηδέποτε αρνήθητι το όνομα, το υπέρ παν όνομα. Τελευτώντες λέγομέν σοι: Μηδέποτε λησμόνει τον λόγον του αγίου και αληθινού: 'έρχομαι ταχύ· κράτει ο έχεις' (Αποκ. γ΄, 11). Κατά τον λόγον τούτον, βίωσον την αρχιερωσύνην ως ο αναμένων τον ανά πάσαν στιγμήν ερχόμενον Κύριόν του και κράτει ο έχεις, όπερ ουκ εξ εαυτού έχεις, αλλ᾽ εκ χάριτος και ελέους Κυρίου, εν τη Εκκλησία. Εάν έχης ούς, ακουσον τι λέγει σοι το Πνεύμα, και πας 'ο έχων ούς ακουσάτω τι το Πνεύμα λέγει ταίς Εκκλησίαις' (Αποκ. γ΄, 13)».

Πράγματι, πεφιλημένα τέκνα, τα 48 αυτά έτη Αρχιερωσύνης μας εδίδαξαν ότι ο Επίσκοπος και μειζόνως ο Αρχιεπίσκοπος και Πατριάρχης δίδει μαρτυρία ζωής και θανάτου. Όπερ σημαίνει ότι πρέπει να είναι έτοιμος για όλα. Όλα χάριν του λαού του Θεού στον οποίον ανήκει και διά τον οποίον υπάρχει ως Επίσκοπος. Και σας διαβεβαιούμε, είμαστε έτοιμοι για όλα, όχι με τα κατ᾽ άνθρωπον μέτρα, αλλά με τα κατά Χριστόν. «Πάντα στέγομεν, ίνα μη εγκοπήν τινα δώμεν τω Ευαγγελίω του Χριστού» (Α΄ Κορ. θ΄, 12). Πορευόμεθα την οδό του πεπρωμένου μας, μη λησμονούντες ότι άνευ σταυρού δεν υπάρχει ανάστασις. Διά του σταυρού η σωτηρία του ανθρώπου. Διά του σταυρού η ζωή. Διά του σταυρού η δύναμις, η αρετή, η αγιότης. Διά του σταυρού η Ανάστασις του Χριστού και του ανθρώπου. Διά του σταυρού η μαρτυρία και το μαρτύριο. Έτσι θα συνεχίσουμε μέχρι τέλους, «διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι και αληθείς, ως αγνοούμενοι και επιγινωσκόμενοι, ως αποθνήσκοντες και ιδού ζώμεν, ως παιδευόμενοι και μη θανατούμενοι, ως λυπούμενοι αεί δε χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς δε πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και πάντα κατέχοντες» (Β΄ Κορ. ς΄, 8-10).”

Ο Πατριάρχης μιλώντας για τον βίο του Αγίου Σεβαστιανού, υπενθύμισε ότι μετά

το μαρτύριό του αναγορεύτηκε τρίτος μετά τους πρωτοκορυφαίους των Αποστόλων προστάτης της πρεσβυτέρας Ρώμης, όπου και τιμάται ιδιαιτέρως κατ' έτος στις 20 Ιανουαρίου, και συνέχισε λέγοντας:

"Αλλά και εμείς οι Χριστιανοί της Νέας Ρώμης, οι Πολίτες Ρωμηοί, συνεχίζοντες την παράδοσι των αιώνων της ευσεβείας του Γένους μας, ήλθαμε και εφέτος προσκυνητές στον Άγιο Σεβαστιανό εδώ στο Σαρμασίκι, ανήμερα της εορτής του, στις 18 Δεκεμβρίου, κατά το εορτολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Αντί των λειψάνων του εμείς έχουμε το Αγιάσμά του, το οποίο βρύει ηγιασμένο ύδωρ και νάματα χάριτος και φωτισμού. Αντί του μεγάλου Ναού του που εκτίσθη επάνω στην κρύπτη του Μεγαλομάρτυρος, εμείς έχουμε ένα Ναό σαφώς μικρότερο σε διαστάσεις, ο οποίος όμως κλείνει μέσα του τόσες αναμνήσεις από τους προγόνους μας, τόσα δάκρυα ασθενών πόυ ήλθαν εδώ διά να εύρουν την ίασί τους, τους αλαλήτους στεναγμούς του Γένους μας, όπως και κάθε Ναός της Βασιλίδος των Πόλεων.

Υπομονή και γενναιότητα μας διδάσκει η εορτή και το συναξάρι του Μεγαλομάρτυρος Σεβαστιανού. Υπομονή και γενναιότητα μας διδάσκει ο τόπος αυτός ο ευλογημένος και ιερός στον οποίο έχουμε το προνόμιο να ζούμε. Υπομονή και γενναιότητα μας διδάσκουν και οι αιώνες που πέρασαν από της ημέρας κατά την οποία ο Πρωτόκλητος Ανδρέας έπηξε το πρώτο θυσιαστήριο στην Πόλη αυτή και εφεξής. Πολλές φορές διά μέσου όλων αυτών των αιώνων το σκάφος της Εκκλησίας κλυδωνίσθηκε ενταύθα δεινώς, αλλά ουδέποτε καταποντίσθηκε ή θα καταποντισθή, διότι γέγραπται ότι και πύλαι Άδου ακόμη ου κατισχύσουσι της Εκκλησίας."

Φώτο: Ν. Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο